

בו יסופר הצלחת הרשע ואיך מתגאה בהצלחתו עד שאומר לית דין ולית דיין
ושאין הקב"ה מושגית במעשה התחתונים:

יום ב

א למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה:
ב בגאות רשע ידלק עני יתפשו | במזמות זו חשבו:
ג כיהלל רשע על־תאות נפשו ובצע ברוך נאין | יהוה:
ד רשע כנבה אפו בלידרש אין אלהים כל־מזמותיו:
ה יחילו דרכיו | בכל־עת מרום משפטיה מנגדו כל־
צורריו יפית בהם: ו אמר בלבו בלא־מוט לדר ודר
אשר לא־ברע: ו אלה | פיהו מלא ומרמות ותך
תחת לשונו עמל ואון: ה ישב | במארב חצרים
במסתרים יתרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: ט יארב
במסתר | באר־יה בסכה יארב לחטוף עני יחטוף עני
במשכו ברשתו: י ידבה ישח ונפל בעצמו
חל פאים: יא אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו כל־
ראה לנצח: יב קומה יהוה אל נשא ידה אל־תשכח
עניים: יג על־מה | נאין רשע | אלהים אמר בלבו לא
תדרש: יד ראתה פראתה | עמל וכעס | תביט לתת
בדרך עליה יעזב חלכה יתום אתה | הִיית עוזר:
טו שבר ורוע רשע ורוע תדרוש־רשעו בל־תמצא:
טז יהוה מלך עולם ועד אברו גוים מארצו: יז תאות
עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנה: יח לשפט
יתום ודרך בל־יוסף עוד לערץ אנוש מ־הארץ:

יא

ידבר שכל צרות הצדיק הוא לטובתו לחוץ צואת עונותיו ולרשע נותן הצלחה
בעולם הזה על דרך עושר שמור לבעליו לרעתו:

א למנצח לדוד ביהוה | חסיתי איך תאמרו לנפשי
גודי חרכם צפר: ב כי הנה הרשעים ידרכון קשת
בוננו חצם על־יתר לירות במו־אפל לישרי־לב:
ג כי השתות יחרסון צדיק מה־פעל: ד יהוה | בתיכל
קדשו יהוה בשמים פסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו
בני אדם: ה יהוה צדיק יבטן ורשע ואהב חמס שגאה
נפשו: ו ימטר על־רשעים פחים אש וגפרית ורוח
זלעפות מנת כוסם: ז כִּי־צדיק יהוה צדקות אהב ישר
יחזו פנימו:

יב

מגנה אותם אנשים המלשינים והמספרים דלטורין ושפתי חלקות:

א למנצח על־השמינית מזמור לדוד: ב הושיעה
יהוה כִּי־גמר חסיד כִּי פסו אמונים מבני אדם: ג שוא |
ידברו איש את־רעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו: ד יברת יהוה כל־שפתי חלקות לשון מדברת
גדלות: ה אשר אמרו | ללשנו נגביר שפתינו אתנו
מי אדון לנו: ו משר עניים מאנקת אביונים עתה
אקום יאמר יהוה אשית בישע יפית לו: ז אמרות יהוה
אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מוזק
שב־עתים: ח אתה יהוה תשמרם תצננו | מ־הדור זו
לעולם: ט סביב רשעים יתהלכון כרם זלת לבני
אדם:

יג

תפלה על אריכות הגלות וכל אדם כשהוא בצרה יתפלל תפלה זו על צרותיו
ועל אריכות הגלות:

א למנצח מזמור לדוד: ב עד־אנה יהוה תשפחני
נצח עד־אנה | תסתיר את־פניך ממני: ג עד־אנה
אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד־אנה |
ירום איבי עלי: ד הביטה עיני יהוה אלהי האירה עיני
פן־אישן חמות: ה פן־יאמר איבי יכלתיו צרי וגילו
כי אמוט: ו ואני | בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי:

יד

תפלה על שני מקדשות שחרבו והיאך נבוכדנצר החריב בית ראשון ושיטום
החריב בית שני:

א למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו על־לה אין עשה־טוב: ב יהוה
משמים השקיף על־בני־אדם לראות היש משכיל
דרש את־אלהים: ג תכל סר יחדו נאלחו אין עשה־
טוב אין גם אחד: ד הלא ידעו כל־פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: ה שם | פחדו פחד כִּי־
אלהים גדור צדיק: ו עצת־עני תבישו כי יהוה מחסהו:
ז מִי־יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל:

טו

כמה מעלות ומדות טובות שראוי לאדם להתנהג בהם ואז יהיה בטוח שתשכון
נשמתו בן עדן:

א מזמור לדוד יהוה מִי־יגור באהלך מִי־ישכן
בתך קדשך: ב הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו: ג לא־רגל | על־לשנו לא־עשה לרעהו רעה
וחרפה לא־נשא על־קרבו: ד נבזה בעיניו | נמאם
ואת־יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: ה בספו |
לא־נתן בנשך ושחר על־נקי לא־לקח עשה
אלה לא ימוט לעולם:

טז

אם אדם צריך לאיזה בקשה לא יבקש בזכות עצמו באשר שזכותו צריך להניח
לבניו אחריו:

א מכתם לדוד שמרני אל כִּי־חסיתי בך: ב אמרת
ליהוה אדני אתה טובתי בל־עלך: ג לקדושים אשר־
בארץ המה ואדירי כל־חפציכם: ד ירבו עצבותם
אחר מהרו בל־אפיד נספיהם מדם ובל־אשא את־
שמותם על־שפתי: ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי: ו תבלים נפלולי בנעמים אפ־נחלת
שפרה עלי: ז אברך את־יהוה אשר יעצני אפ־לילות
יפרוני בלילותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בלא־מוט: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אפ־בשרי
ישכן לבטח: י כי | לא־תעזב נפשי לשאול לא־
תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את־פניך נעמות בימינך נצח:

יז

אל ידבר אדם גבוה לפני הקב"ה שינסנו באיזה דבר עבירה או על שאר דברים
ואם אדם חטא יראה לתקן עצמו וישיב רבים מעון:

א תפלה לדוד שמעה יהוה | צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: ב מלפניך
משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: ג בַּחֲנֻת לבי |
פְּקֻדֹת לילה צרפתי בל־תמצא זמתי בל־יעברפי:
ד לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
פריץ: ה תמך אשורי במעגלותיך בל־נמוטו פְּעָמַי:
ו אני־קראתיך כִּי־תענני אל חֲטֵאוֹנֶךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
ז תפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך:
ח שמרני באישון בת־עין בצל כנפיה תסתירני:
ט מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקרפו עלי:
י חלבמו סגרו פִּימו ודברו בגאות: יא אשורנו עתה
סבבנו עיניהם ישינתו לנשות בארץ: יב דמינו
באר־יה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים: יג קומה
יהוה קדמה פניו הכריעו פלטה נפשי מרשע חרבה:
יד ממתים ידך | יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים
וצפונה תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתום
לעול־יהם: טז אני בצדק אחזה פניך אשב־עה בהקיץ
תמונתך: